

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Orpheusz ismét alászáll

Gyimesi Évának szeretettel

*Hát itt vagy! – mondták. S mégse voltam itt –
Sehol se voltam. Érezted te is –
Kötetlenül, de megkötötten is
Szabadna élned, vélned valamit?
De lélek híján éhen hal a hit –
A vers sem élhet senkiben tovább,
Mert nála sincsen semmi ostobább.
S folytathatnám szabólőrincesen –
A versnek nincs teremtő nincse sem,
De nincstelennek mindensége van,
S kurjongathat, hogy evoé, evan!
De Bakkhosz s Phoibosz mégis úgy mai,
Mint földi vágy misztériumai...
De nincs dalom, csak hangzik általam,
Ki daimónok makacs, világtalan
Harmóniáját mélyről áthozám
Világon, álmon, Isten káoszán.*